

A co láska?

Pokud jde o kluky a o lásku, musím přiznat, že jsem **tak trochu loser**. (Á! Už jsem to říkala?)

Ale je to jisté. Naprosto jisté. Abyste měli představu, myslím, že ani na prvním, ani na druhém stupni se mi žádný kluk nelíbil.

Ale existuje pro to vysvětlení.

Jak už jsem vám vyprávěla, kvůli pracovním povinnostem jsem do školy moc nechodila... Měla bych zdůraznit, že se mi i tak dařilo a byla jsem dost pilná. I přes absence jsem **měla dobré známky: z úkolů jsem dostávala jedničky nebo dvojky**.

Ale posuňme se dál.

Když jsem chodila do školy, chtěla jsem se bavit, smát se a povídat si. Nebo jak se u nás říká: šaškovat, hodit řeč a probrat nové drby. Haha! Takže jsem neměla čas někoho poznat.

Je pravda, že jsem **dodnes neměla kluka ani jsem se nezamilovala**. Pořád se tolik soustředím na práci a na to, co chci dělat, že nemám čas soustředit se na nějakého člověka. Opravdu, užívám si to a zatím jsem takhle spokojená. **Přijde to, až nadejde ta správná chvíle, ne?**

